

ulla von brandenburg | orange meets blue

Orange Meets Blue

Ulla von Brandenburg

Born in 1974 in Karlsruhe, she studied Scenography and Media Art at the Academy of Fine Arts in Karlsruhe and Fine Arts at the Academy of Fine Arts in Hamburg. Her works have been broadly exhibited in Europe and beyond, including solo shows at the Power Plant, Toronto (2016), Contemporary Art Museum St. Louis (2015), and the Secession Pavilion in Vienna (2013), as well as group exhibitions and events such as Performa in New York (2015, 2007), the 19th Biennale of Sydney (2014), La Triennale at the Palais de Tokyo (2012) and the 53rd International Art Exhibition Venice Biennale, Venice, Italy (2009). The exhibition at the Kasia Michalski Gallery, organized in collaboration with the Pilar Corrias Gallery from London, is her first individual exhibition in Poland.

Ulla von Brandenburg lives and works in Paris.

Ulla von Brandenburg's *Orange Meets Blue* is the artist's first solo show in Poland. However, Polish viewers are not unfamiliar with her works, which were presented at significant group exhibitions in Cricoteka (*Nothing Twice* curated by Joanna Zielińska, 2014), the Centrum Kultury Zamek in Poznań (*The Castle in the Air* curated by Adam Budak, 2012) and the Museum of Modern Art in Warsaw (*Wystawa* curated by Susanne Pfeffer, 2010). These shows created an initial framing and context for the perception and interpretation of von Brandenburg's practice in Poland.

Orange Meets Blue, organized by the Kasia Michalski in collaboration with the London-based Pilar Corrias Gallery, features a representative selection of works by the German artist: from a silent black and white 8 mm film to ornamental textile compositions (ribbons, quilts) to colorful and poetic works on paper (watercolors on tissue paper as well as cutouts) and installations.

Trained as a scenographer and visual artist, Ulla von Brandenburg explores the boundaries between art and theater, creating works in which various themes and motifs, sourced from different historical periods and iconospheres (such as the circus with its magic and illusionism, the shadow play, and the theater of objects, as well as the traditions of *tableau vivant* and *Singspiel*) recur and intertwine in a sophisticated way.

Orange Meets Blue jest pierwszą wystawą indywidualną Ulli von Brandenburg w Polsce. Prace niemieckiej artystki nie są jednak nieznaną polskim widzom: były prezentowane w krakowskiej Cricotece (*Nic 2 razy*, 2014, kuratorka: Joanna Zielińska), w Centrum Kultury Zamek w Poznaniu (na wystawie *The Castle in the Air*. Seans Wyobraźni, 2012, kurator: Adam Budak) oraz w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie (*Wystawa*, 2010, kuratorka: Susanne Pfeffer). Wystawy te uwarunkowały pierwotny odbiór i interpretację twórczości von Brandenburg w Polsce.

Wystawa *Orange Meets Blue*, zorganizowana we współpracy z londyńską galerią Pilar Corrias, prezentuje obszerny wybór prac artystki, ukazujący charakterystyczny dla jej twórczości eklektyzm w doborze mediów i środków wyrazu: od niemego filmu zrealizowanego na taśmie 8 mm, przez ornamentalne kompozycje z wykorzystaniem tkanin, wstęg lub patchworków, po wielobarwne prace na papierze (wykonane na delikatnej bibule akwarele i wycinanki) a także instalacje przestrzenne.

Wykształcona jako scenografka i artystka wizualna, Ulla von Brandenburg zaciera granice pomiędzy sztuką a teatrem. Tworzy prace, w których motywy zaczerpnięte z różnorodnych okresów historycznych i ikonosfer (świata cyrku, magii i iluzji, teatru cieni czy teatru rzeczy, nawiązujące do tradycji *tableau vivant* i konwencji *Singspiel*) przeplatają się w nieskończonych, tajemniczych konstelacjach.

4

Ulla von Brandenburg
Mann ohne Kopf
(Man Without Head)
2015,
watercolour on paper,
153,5 x 122,5 x 4 cm
(framed),
Courtesy of the Artist
and Pilar Corrias

5

Ulla von Brandenburg
Beuge (Bow)
2015,
watercolour on paper,
153,5 x 122,5 x 4 cm
(framed),
Courtesy of the Artist
and Pilar Corrias

Ulla von Brandenburg
Orange trifft Blau
(Orange Meets Blue)
2015,
ribbon, 4200 x 8 cm,
Courtesy of the Artist
and Pilar Corrias

Ulla von Brandenburg studied set design before she became a visual artist. The theatrical character of her works is an important part of her artistic language, next to the artist's fondness for illusionism and the uncanny.

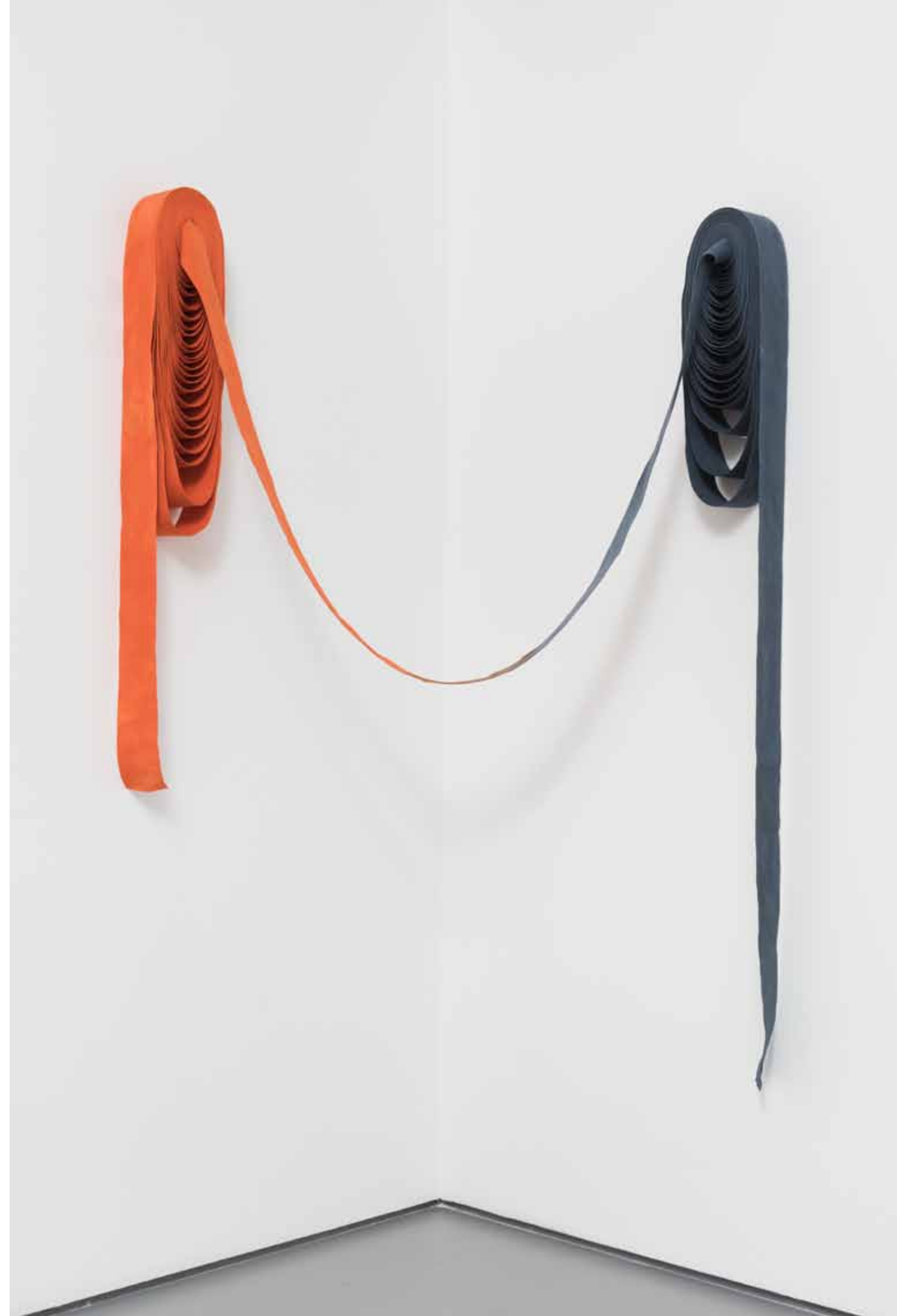
Ulla von Brandenburg studiowała scenografię zanim została artystką wizualną. Scenograficzny charakter jej prac stanowi ważny element jej języka artystycznego, obok zamiłowania do iluzjonizmu i niesamowitości.

8

Ulla von Brandenburg
Orange trifft Blau
(Orange Meets Blue)
2015, ribbon,
4200 x 8 cm,
Courtesy of the Artist
and Pilar Corrias

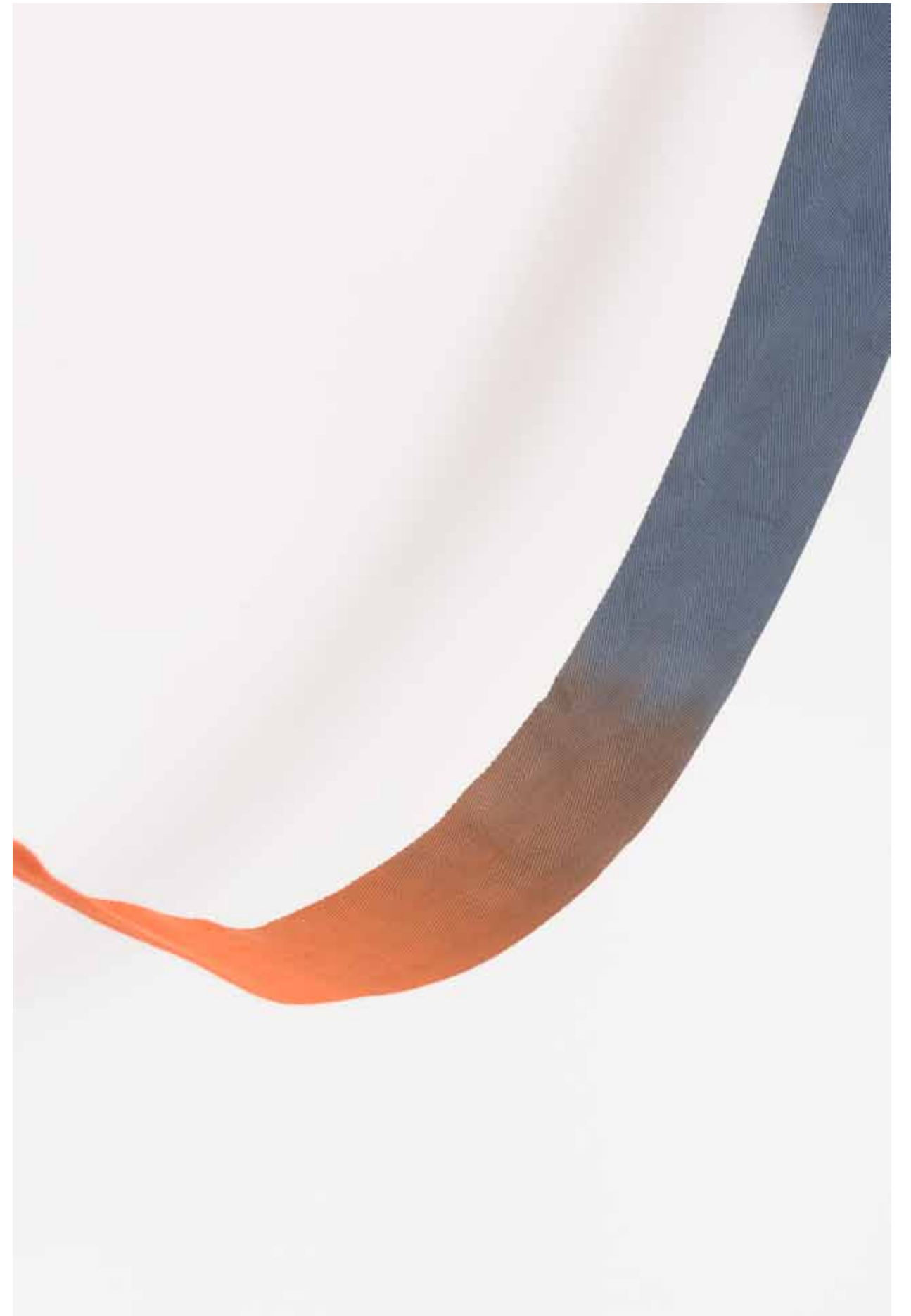

9

Ulla von Brandenburg
Orange trifft Blau
(Orange Meets Blue)
2015, ribbon,
4200 x 8 cm,
Courtesy of the Artist
and Pilar Corrias

Ulla von Brandenburg
Orange trifft Blau
(Orange Meets Blue)
2015, ribbon,
4200 x 8 cm,
Courtesy of the Artist
and Pilar Corrias

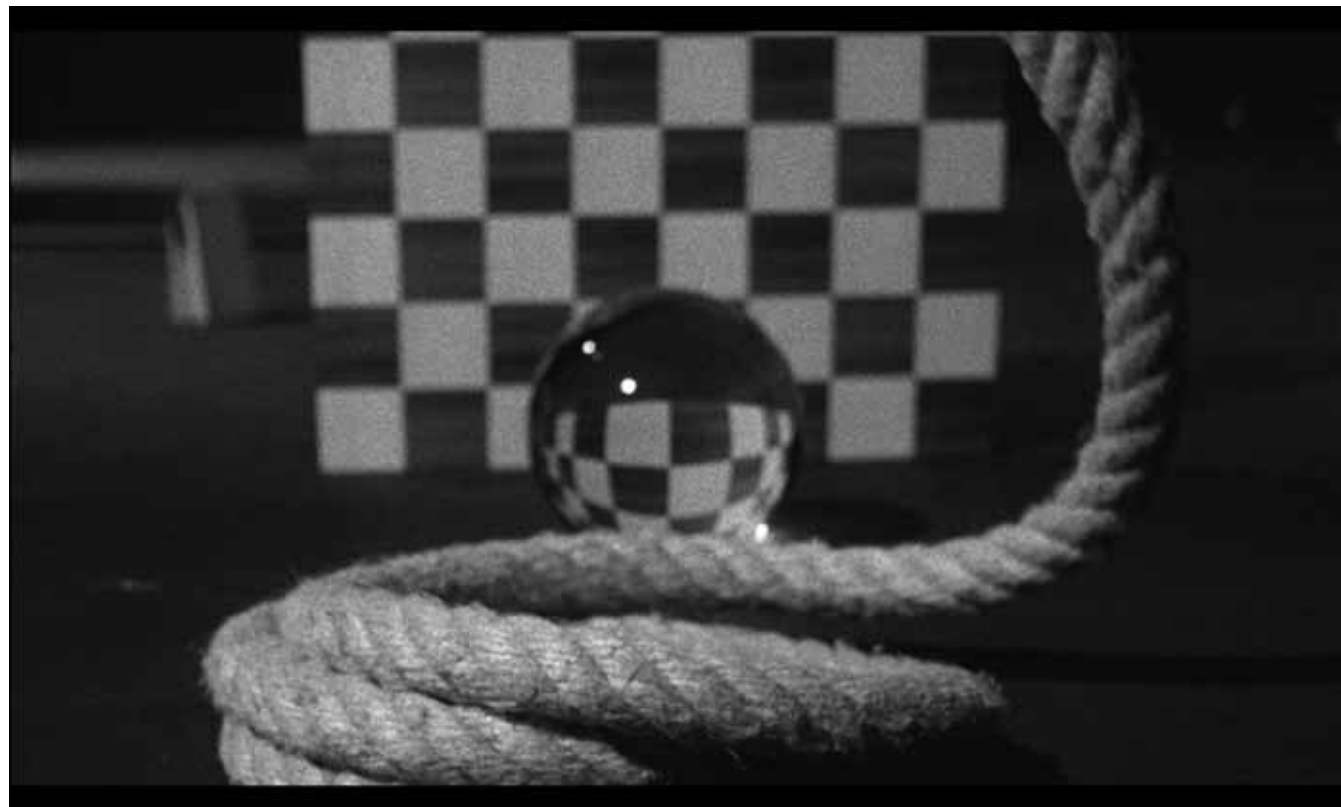

Ulla von Brandenburg
Hemden Quilt
(Shirt Quilt)
2012-2014, fabric,
240 x 220 x 3,5 cm,
Courtesy of the Artist
and Pilar Corrias

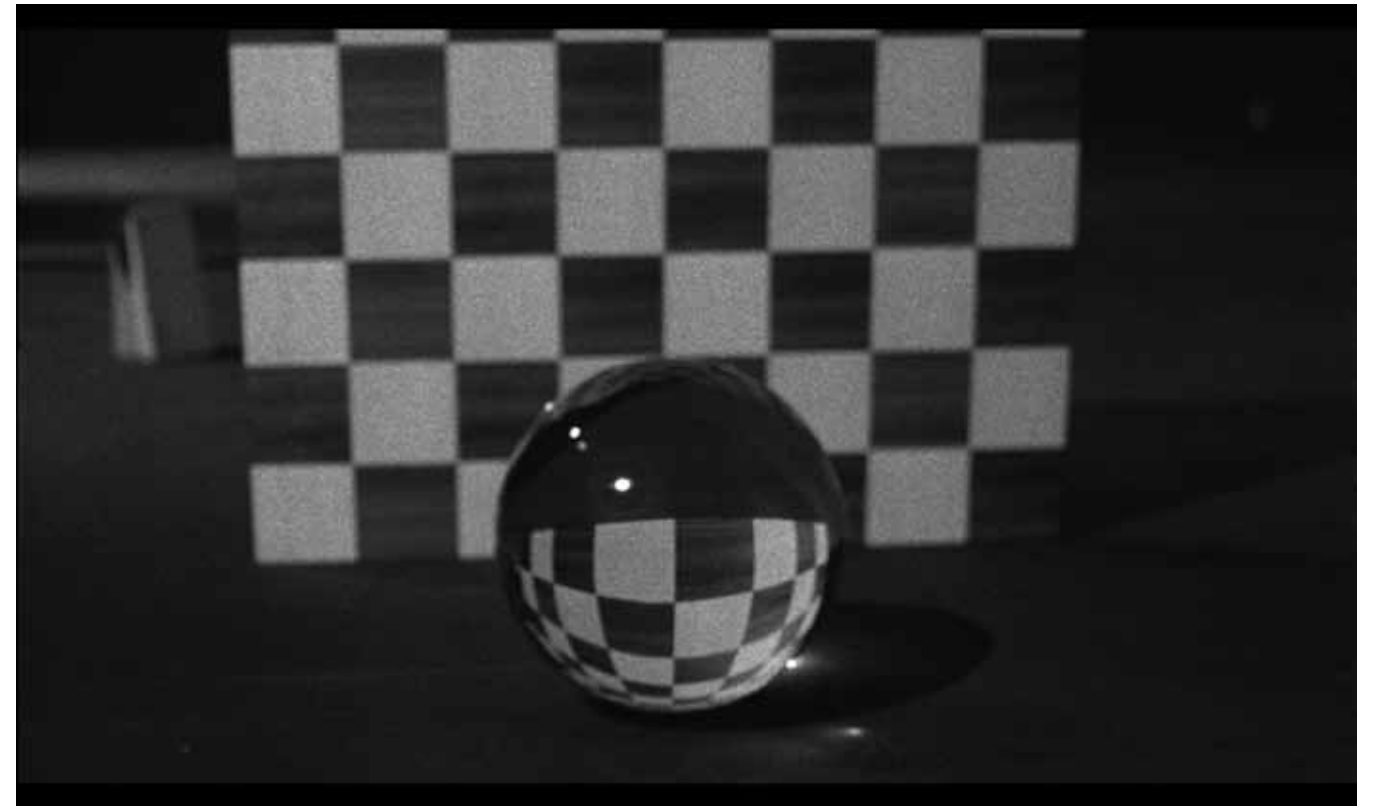
Ulla von Brandenburg
Scatola
2011,
metal box filled with
origami birds
9,4 x 23 x 21,4 cm,
Courtesy of the Artist
and Pilar Corrias

Ulla von Brandenburg
The Objects
 2009,
 Super 16mm transferred
 to HD, B&W, silent
 14'55"
 ed. 5 +2 AP,
 Courtesy of the Artist
 and Pilar Corrias

Although the protagonists of her films and performances wear contemporary clothes, they are situated in an ageless balance between different periods and aesthetics, caused by the use of black and white film and the tradition of the *tableau vivant*.

Bohaterowie jej filmów i performansów noszą współczesne ubrania, jednak von Brandenburg umieszcza ich w beczasowym zawieszeniu pomiędzy różnymi okresami i estetykami – stosując konwencję czarno-białego obrazu filmowego czy nawiązując do tradycji tableau vivant.

22

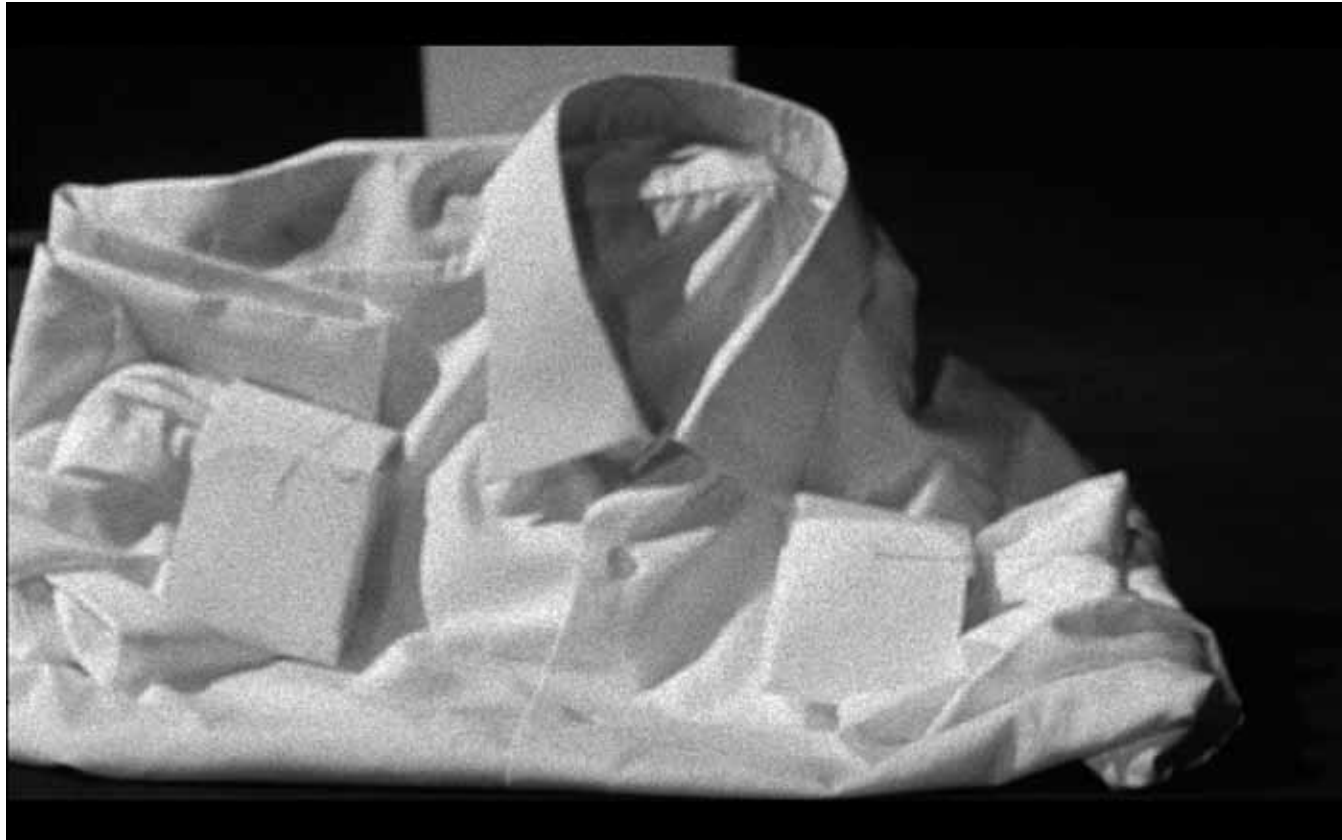
A black-and-white image underlines the nostalgic and ageless character of the production, which is very often reconstructed on stage or in an interior.

Czarno-biały obraz podkreśla nostalgiczny i beczasowy charakter filmowych produkcji, które bardzo często odtwarzane są na teatralnej scenie lub we wnętrzu.

23

Ulla von Brandenburg
The Objects
 2009,
 Super 16mm transferred
 to HD, B&W, silent
 14'55"
 ed. 5 +2 AP,
 Courtesy of the Artist
 and Pilar Corrias

Ulla von Brandenburg
The Objects, 2009
 Super 16mm transferred
 to HD, B&W, silent
 14'55"
 ed. 5 +2 AP,
 Courtesy of the Artist and
 Pilar Corrias

The multidisciplinary art of von Brandenburg, closely related to Wagner's concept of the *Gesamtkunstwerk*, is characterized by a rare ability to emotionally engage the viewer.

Multidyscyplinarna sztuka von Brandenburg bliska wagnerowskiej koncepcji Gesamtkunstwerk ma rzadką zaletę emocjonalnego oddziaływania na widza.

26

27

Ulla von Brandenburg
Band blau II (positiv/negativ)
2012,
cutout on paper, ink,
64 x 50 cm (each),
Courtesy of the Artist
and Pilar Corrias

Ulla von Brandenburg
Fledermaeuse (Bats)
2012,
paper cutout, 74 x 64,5 cm,
Courtesy of the Artist
and Pilar Corrias

Ulla von Brandenburg alludes to this ancient tradition while arranging her works in galleries, on theater stages, or in open air. She often presents the filmed images as elements of theatrical installations resembling fantastic *mise-en-scènes*, where no division is made between actor and spectator, stage and audience, object and prop, illusion and reality.

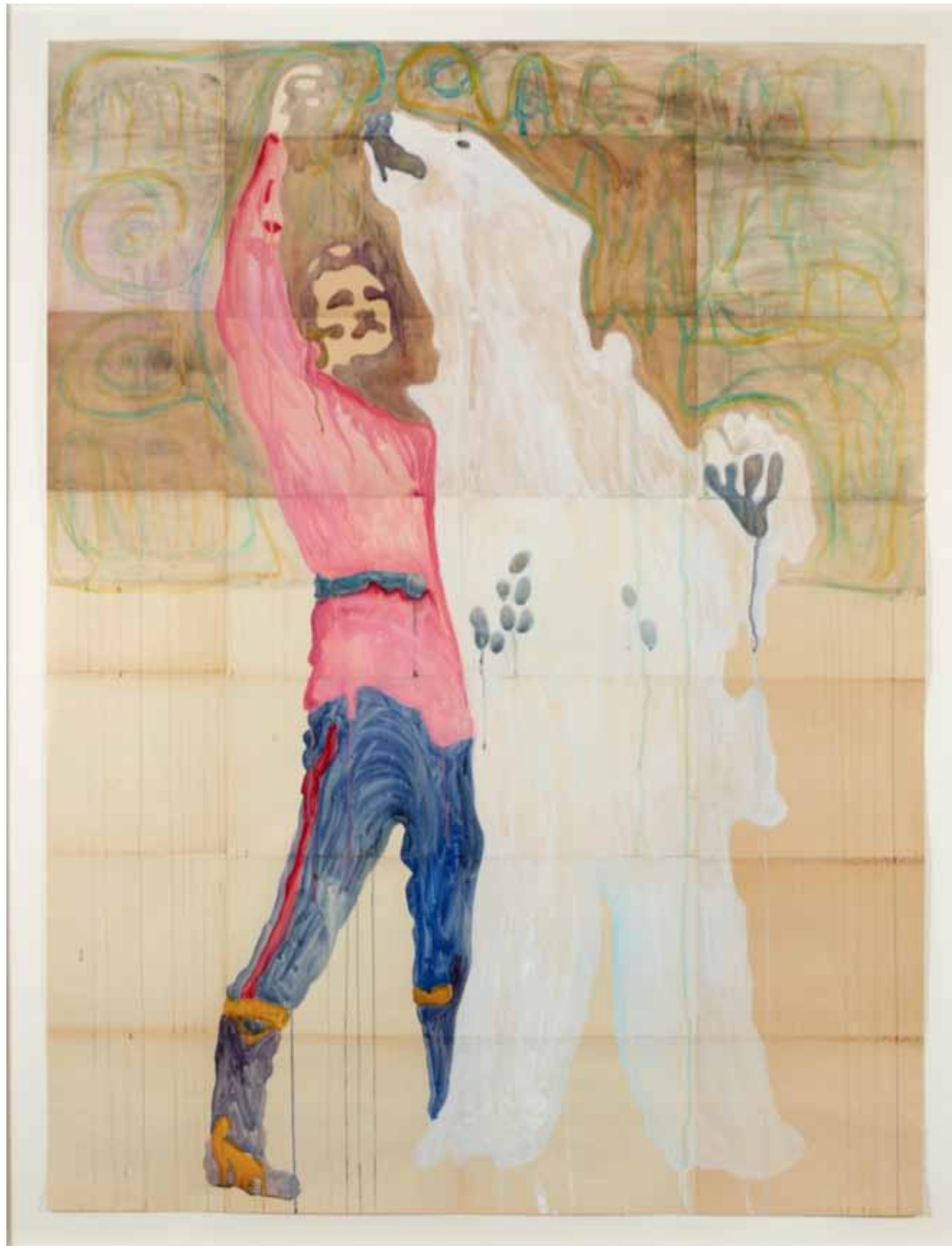
Ulla von Brandenburg odwołuje się do tej dawnej tradycji używając do tego celu galerii, sceny teatralnej lub pleneru. Sfilmowane obrazy chętnie pokazuje jako element teatralnych instalacji, które przypominają fantastyczne mise-en-scène, gdzie nie ma rozdziału pomiędzy widzem i aktorem, sceną i widownią, obiektem i rekwizytem, iluzją i rzeczywistością.

30

31

Ulla von Brandenburg
Regal mit Masken
(Shelf with Mask)
2012, paper cutout,
ink, 75 x 63 cm,
Courtesy of the Artist
and Pilar Corrias

Ulla von Brandenburg
Eisbär (Ours blanc)

2013,
watercolour on ancient paper,
180 x 135 cm
200 x 155 x 5 cm (framed),
© Fabrice Gousset,
Courtesy of the Artist and Art :
Concept, Paris

Ulla von Brandenburg's *Theatrum Mundi*
Joanna Zielińska

Ulla von Brandenburg's universe is populated by characters and motifs from various times – one can trace references to nineteenth-century literature, theater, psychoanalysis, circus, and magic, as well as elements of romanticism, expressionism or baroque. In her installations, performances, films, and drawings, von Brandenburg alludes to Johann Wolfgang von Goethe's *œuvres*, Caravaggio's paintings, Edgar Allan Poe's texts, John Epstein's films, and Man Ray's photography and objects.

It is impossible to enumerate all sources of inspiration which constitute Ulla von Brandenburg's visual language. Despite her numerous points of reference, it is also unachievable to locate the exact historical provenance of her works. Although the protagonists of her films and performances wear contemporary clothes, they are situated in an ageless balance between different periods and aesthetics, caused by the use of black and white film and the tradition of the *tableau vivant*.

Such living images – reconstructions of genre paintings by groups of specially dressed models or actors – have a long tradition. Their popularity peaked in the 19th century and the Victorian era. The scenes, in which actors were to remain quiet and motionless, were usually enacted in private ateliers and theaters. Ulla von Brandenburg alludes to this ancient tradition while arranging her works in galleries, on theater stages, or in open air. She often presents the filmed images as elements of theatrical installations resembling fantastic *mise-en-scènes*, where no division is made between actor and spectator, stage and audience, object and prop, illusion and reality.

In classical theatre, the illusionary world (that is, the stage) is divided from the real world (the audience) by a curtain. In von Brandenburg's installations, the curtain functions on a similar basis, creating an impression of "walking through the looking glass." In the artist's practice, the curtain is associated with the role of architecture: it conceals certain elements of space and reveals new potential. Because it transforms the environment, it simultaneously enables a sensory contact with the work of art. It sometimes leads the viewer through space, toward the place where events unfold. Behind the drapes, one can find props, a filmed *tableau vivant* or cycles of watercolours. Layers of fabric can create an abstract composition (as in *Kulissen / Sceneries*, 2011, Lyon Biennale). A curtain made of small pieces of cloth sewn together, resembling a traditional quilt, can form an abstract landscape seen from above (*Curtain / Kurtyna III*, 2014, *Nothing Twice*, Cricoteka). Textile is also used to create a flag waving in front of the gallery, or an uncanny patchwork tent, in which a shadow play is screened (*Shadowplay*, Kunstpreis Finkenwerder Prix Airbus, Kunsthaus Hamburg, 2013). The motif of the shadow play recurs also in the installation *Forest III* (2009), where the contours of trees are painted directly on the walls of an elliptical room, creating a theatre-like panorama.

A series of watercolour paintings representing props and circus costumes feature the repeated, distinctive diamond-shaped pattern from Harlequin's costume – also discernible in von Brandenburg's videos and curtains. The figure of *commedia dell'arte's* Harlequin itself is also present: a trickster who is considered by theatre historians to be the precursor of the clown. Some of the characters are drawn from old photographs found in flea markets. In one of the images, an abstract motif of a ribbon appears, resembling ectoplasm formed by physical mediums during parapsychological sessions. This strange element can also be a magician's prop. Rolled ribbons are also used in the piece entitled *Orange trifft Blau / Orange Meets Blue* (2015).

Ulla von Brandenburg's films are usually recorded in a single shot, with no cutting. A similar method was used by Alfred Hitchcock in *The Rope* (1948) or Alexander Sokurov in the *Russian Ark* (2002). Von Brandenburg's works, however, resemble a documentation of a performance, rather than a feature film. A black-and-white image underlines the nostalgic and ageless character of the production, which is very often reconstructed on stage or in an interior. The artist often utilizes her own voice to sing poems written in her mother tongue.

Ulla von Brandenburg studied set design before she became a visual artist. The theatrical character of her works is an important part of her artistic language, next to the artist's fondness for illusionism and the uncanny. The multidisciplinary art of von Brandenburg, closely related to Wagner's concept of the *Gesamtkunstwerk*, is characterized by a rare ability to emotionally engage the viewer. The staging of space, manifested in the majority of von Brandenburg's works, is achieved by means of props and elements such as a curtain, a circus tent, a theatre stage, or the use of a specific repertoire from the realms of magic and circus, such as Harlequin's costume, the theatre of objects, or the shadow play. All of the above constitute a certain *Theatrum mundi* in which the main role is played by the viewer.

Theatrum Mundi Ulli von Brandenburg
Joanna Zielińska

Świat Ulli von Brandenburg zaludniony jest przez motywy i postacie z różnych epok. W jej pracach odnaleźć można powiązania z dziewiętnastowieczną literaturą, teatrem, psychoanalizą, magią i cyrkiem, aluzje do kultury romantyzmu, ekspresjonizmu czy baroku. W instalacjach, performansach, filmach i rysunkach artystki pojawiają się nawiązania do dzieł Johanna Wolfganga Goethego, malarstwa Caravaggia, tekstów Edgara Allana Poe, filmów Jeana Epsteina, czy fotografii i obiektów Man Ray'a.

Nie sposób wymieniść wszystkich inspiracji, które tworzą język artystyczny von Brandenburg. Pomimo mnogości odniesień nie jest też możliwe usytuowanie prac artystki w konkretnej epoce historycznej. Bohaterowie jej filmów i performansów noszą współczesne ubrania, jednak von Brandenburg umieszcza ich w beczasowym zawieszeniu pomiędzy różnymi okresami i estetykami – stosując konwencję czarno-białego obrazu filmowego czy nawiązując do tradycji tableau vivant.

Tak zwane żywe obrazy – tworzone przez grupy ludzi rekonstrukcje kompozycji malarskich i innych scen rodzajowych, mają długą tradycję. Szczyt ich popularności przypada na wiek dziewiętnasty i epokę wiktoriańską. Scenki, podczas których aktorzy musieli pozostawać w ciszy i bezruchu, najchętniej odgrywano w prywatnych atelier oraz teatrach. Ulla von Brandenburg odwołuje się do tej dawnej tradycji używając do tego celu galerii, sceny teatralnej lub pleneru. Sfilmowane obrazy chętnie pokazuje jako element teatralnych instalacji, które przypominają fantastyczne mise-en-scène, gdzie nie ma rozdziału pomiędzy widzem i aktorem, sceną i widownią, obiektem i rekwizytem, iluzją i rzeczywistością.

W klasycznym teatrze świat iluzyjny (scena) od świata rzeczywistego (widownia) odgradza kurtyna. W instalacjach von Brandenburg działa ona na podobnych zasadach, stwarzając złudzenie „przejścia na drugą stronę lustra”. Kurtyna w twórczości artystki pełni rolę architektury: ukrywa elementy przestrzeni i odkrywa nowe jej możliwości. Zmieniając otoczenie, jednocześnie umożliwia sensoryczny kontakt z dziełem. Niekiedy prowadzi widza przez przestrzeń, wskazując drogę do miejsca zdarzenia. Za fałdami tkaniny ukrywają się bowiem rekwizyty, sfilmowane tableau vivant czy też cykle akwarelowych obrazów. Kolejne warstwy tkanin mogą tworzyć abstrakcyjną kompozycję (Kulissen / Sceneries, 2011, Biennale w Lyonie). Kurtyna zszyta z niewielkich kawałków materiału techniką patchworku może przybrać formę abstrakcyjnego pejzażu widzianego z lotu ptaka (Curtain / Kurtyna III, 2014, Nic 2 razy, Cricoteka). Z materiału powstaje również flaga powiewająca na zewnątrz galerii czy niezwykle, wykonany techniką patchworku namiot cyrkowy, wewnątrz którego wyświetlany jest teatrzyk cieni (Shadowplay, Kunstpreis Finkenwerder Prix Airbus, Kunsthaus Hamburg). Estetyka teatru cieni pojawia się również w instalacji Forest III (2009), gdzie kontury drzew wymalowane zostają bezpośrednio na ścianach owalnego pokoju, tworząc teatralną panoramę.

Na serii obrazów wykonanych techniką akwareli widać niesamowite rekwizyty i cyrkowe kostiumy. Powraca charakterystyczny romboidalny deseń pojawiający się w filmach i na kurtynach, pochodzący z kostiumu Arlekina. Występuje też postać samego Arlekina z commedia dell'arte, trickstera, który w historii teatru postrzegany jest jako prototyp klauna. Niektóre postacie przemalowywane są ze zdjęć znalezionych na targu staroci. Na jednym z obrazów wyłania się abstrakcyjny motyw wstęgi przypominający ektoplazmę z seansów spirytystycznych. Ten dziwny element może być też rekwizytem magika. Zwinięte wstęgi są też elementem kompozycji Orange trifft Blau / Orange Meets Blue (2015).

Filmy Ulli von Brandenburg powstają najczęściej w jednym ujęciu, bez montażu. Podobny zabieg zastosował Alfred Hitchcock w filmie Sznur (1948) czy Aleksander Sokurov w Rosyjskiej arce (2002). Realizacje von Brandenburg bardziej jednak przypominają zapis performance niż film fabularny. Czarno-biały obraz podkreśla nostalgiczny i beczasowy charakter filmowych produkcji, które bardzo często odtwarzane są na teatralnej scenie lub we wnętrzu. Artystka wielokrotnie używa własnego głosu do wyśpiewania poematów napisanych w jej ojczystym języku.

Ulla von Brandenburg studiowała scenografię zanim została artystką wizualną. Scenograficzny charakter jej prac stanowi ważny element jej języka artystycznego, obok zamiłowania do iluzjonizmu i niesamowitości. Multidyscyplinarna sztuka von Brandenburg bliska wagnerowskiej koncepcji Gesamtkunstwerk ma rzadką zaletę emocjonalnego oddziaływania na widza. Teatralizacja przestrzeni obecna w realizacjach artystki dokonuje się za pośrednictwem typowych scenicznych rekwizytów takich jak kurtyna, namiot cyrkowy, scena czy obecność specyficznego cyrkowo-magicznego repertuaru środków, takich jak na przykład strój Arlekina z commedia dell'arte, teatr przedmiotu czy teatr cieni. Cały ten repertuar środków tworzy swego rodzaju Theatrum mundi, w którym głównym aktorem jest sam widz.

Ulla von Brandenburg

Urodzona w 1974 w Karlsruhe, studiowała scenografię i sztukę mediów na Akademii Sztuk Pięknych w Karlsruhe oraz sztuki piękne na Akademii Sztuk Pięknych w Hamburgu. Jej prace pokazywano na całym świecie, m.in. na wystawach indywidualnych w Power Plant w Toronto (2016), Muzeum Sztuki Współczesnej w St. Louis (2015), pawilonie Secesji w Wiedniu (2013) oraz znaczących wystawach grupowych, takich jak Performa w Nowym Jorku (2015, 2007), 19. Biennale w Sydney (2014), Triennale w Palais de Tokyo w Paryżu (2012) oraz na 53. Międzynarodowej Wystawie Sztuki – Biennale w Wenecji (2009). Wystawa Orange Meets Blue w Galerii Kasia Michalski, powstała we współpracy z galerią Pilar Corrias z Londynu, jest pierwszą wystawą indywidualną Ulli von Brandenburg w Polsce.

Artystka mieszka i pracuje w Paryżu.

KASIA MICHALSKI

Gallery

The catalogue was published on the occasion of the exhibition

Orange Meets Blue by Ulla von Brandenburg at the Kasia Michalski Gallery

January 21, 2016 - March 17, 2016

Proof reading

Katarzyna Barbotin-Larrieu

Klara Czerniewska

Aleksandra Urbańska

Text Editing

Klara Czerniewska

Graphic design, print and binding

Magdalena Heliasz

Aleksandra Urbańska

Texts

Klara Czerniewska

Joanna Zielińska

All rights reserved

2016©Ulla von Brandenburg, Kasia Michalski Gallery, Pilar Corrias

